

Sygn. akt I NO 64/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSP 111/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 grudnia 2021 r.,
zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2021 r.
sygn. akt I NSP 169/21,

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

M.S. pismem z 18 października 2021 r. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym zarejestrowanym pod sygn. I NSP 169/21. Postępowanie w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. I NSP 169/21, zostało prawomocnie zakończone 28 września 2021 r., poprzez pozostawienie skargi bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście niedopuszczalne podlegają odrzuceniu.

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05 (OSNP 2006, nr 21-22, poz. 341) stwierdził, że na postanowienie w przedmiocie przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje i postanowił o nadaniu uchwale mocy zasady prawnej. Nie ma żadnych podstaw do odejścia od tej linii orzeczniczej, co więcej jest ona konsekwentnie podtrzymywana (postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSN- ZD 2008/1/2; z 12 października 2007 r., I CNP 55/07).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi, zatem stronie nie przysługuje środek odwoławczy od orzeczeń i innych rozstrzygnięć wydanych w toku postępowania prowadzonego na podstawie tej ustawy. Wskazuje się, że model postępowania w niej przyjęty spowodował, iż procedura rozpoznawania skargi jest *sui generis* postępowaniem sądowym o charakterze nadzorczym. Ma ono charakter incydentalny (wpadkowy) i prowadzone jest w ramach postępowania co do istoty sprawy, a rozpoznanie skargi odbywa się w ramach postępowania odwoławczego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu zażaleniowym (postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSNC 2008/A poz. 6; z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 44/05).

Mając powyższe na uwadze, określona w powołanej uchwale Sądu Najwyższego niedopuszczalność zażalenia obejmuje także postanowienia o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania sądowego.

W konsekwencji zażalenie skarżącego M.S. jest niedopuszczalne i podlegało z tego powodu odrzuceniu bez merytorycznego rozpatrzenia jego zarzutów (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na przewlekłość).